

неутѣшии. Утѣшава са една жена ако загуби богатство, баща, майка, супругъ, дѣца, но не може да са утѣшии и да прѣтърпи прѣзрѣніето на единъ съперницѣ; а на злѣ честь туй обесчестяване бѣше отъ онѣзи които са отмъстяватъ чрѣзъ сабята. Джимъ който бѣше толкозъ всесилень, нищо не можеше срѣщу туй женско съзаклятіе. Анита, която бѣше отъ другъ страхъ и доста разсудителна, като прѣдвидѣ опасностьта която бы послѣдувала, отъ откритіето на тайната и, криеше отъ любовника си сичкото си отчаяніе. Освѣтъ туй тя врыщаше на противницата си ударъ за ударъ и рана за рана, и като угади тайната причина на умразата на Цицилія къмъ себе си въстържествува за туй откритіе. А Джимъ, когото тя обичаше, станъ жертва на своенравіето; той са приемише отъ нея ту като любовникъ ту като ствсѣмъ чуждъ и тѣй двацѣтъ пѣти на день, той прѣминуваше отъ радостъ че са обича въ най-годѣма безнадежность. А нетърпеливата Цицилія страдаеше тежко, като не можеше да откъсне отъ съперницата си оногози когото тя сама обожаваше. Като растеше умразата и отъ двѣтъ страны удраскваніето на карфицата са прѣобърня на удары отъ ножъ. Разярена най-подиръ мисль Антробисъ дѣто не можъ да грабне Джима отъ непріятелката си посвети са цѣлы недѣлы да научи папатага си да хортува гибелната тѣзи фраза „Иди продавай виски, Анита.“